

Незнање и осиноност су много гори од корупције. Не улазећи у питање да ли је господин Динкић, бавећи се политиком нешто украо, сасвим хипотетички говорећи, чак и када би то било тако, украдени износ извесно не би био ни приближан износу штете за Србију од најмање 150.000.000 USD (стопедесетмилiona америчких долара), коју је г. Динкић проузроковао само у случају приватизације РТБ Бора.

Колико год да вам се ова цифра чини претераном, видећете током читања да је реч о најмањем могућем износу штете, а да је она врло вероватно и већа.

Као што вероватно и сами знате, тренутно за РТБ Бор постоји само понуда „Ист Поинта“ на чијем челу је господин Дракулић. Других понуђача ни у продуженом року уопште нема. Пошто је реч о трећем тендеру, који по својој садржини више одговара условима стечаја, јасно је да постоје добри разлози да се понуда прихвати.

Једном броју грађана сигурно је промакло да ова понуда уопште не предвиђа плаћање цене, већ само инвестиције и неки модел регулисања комерцијалних дугова РТБ Бор, који за новог власника не би представљали никакво финансијско оптерећење, или макар не у догледној будућности.

Већина грађана је, сигуран сам, заборавила да је исти понуђач у децембру 2006. године, тада рангиран као другопласирани на првом тендеру, понудио на име цене износ од 340 милиона USD (тачно 340.100.000 USD). Тада је првопласирана фирма одустала од куповине и г. Динкић је, уместо да пређе на преговоре са другопласираним, поништио целу процедуру и расписао нови тендер, који је поново пропао, те је г. Динкић смислио нови модел који је такође пропао, па сад имамо понуду какву имамо. Без било каквог износа за цену. А срећна је околност да уопште имамо понуду.

Директна штета од 150 милиона долара

Пише: Бранко Павловић
субота, 24 јануар 2009 18:38

Три стотине четрдесет милиона долара. Сад их видиш, сад их не видиш.

Фаталније од било каквог мађионичарског трика, новац је „испарио“ због незнања и осиноности г. Динкића. Незнање се огледа у томе што г. Динкић изгледа није имао свест о томе да је цена бакра у периоду 2002 – 2006. многоструко већа од просечне цене у претходне три деценије, да такво стање не може трајати вечито и да постоји опасност да се РТБ Бор уопште не прода, ако се пропусти прилика изузетно високе цене бакра (и других обојених метала, али пре свега бакра). Осиноности, зато што г. Динкић има анимозитет према г. Дракулићу, а пошто је код нас власт исто што и свемоћ, г. Динкићу се, ето, могло да не преговара са г. Дракулићем.

Па шта кошта да кошта. Медији ће, ионако, све што наше перјанице „Европског пута Србије“ ураде прогласити за успех.

А заиста, колико то незнање и осиноност нас коштају?

На првом тендеру је било предвиђено да се из износа добијеног на име цене прво исплате комерцијални повериоци, чија се укупна потраживања крећу око 200 милиона долара (нико не зна баш тачан износ). Ако претпоставимо да држава не би успела да постигне смањење дуга у директним преговорима са повериоцима – ни за један долар, што није много вероватно, за буџет Србије остао би износ од 140. милиона долара. И од 2007. године престале би субвенције за РТБ Бор. И струја би се плаћала у пуном износу и на време. Минимална уштеда по овом основу била би 10 милиона долара (реално знатно већа, али да за потребе ове расправе не цепидлачим).

Да ли вам је сада јасно да је штета коју је г. Динкић нанео нама, грађанима Србије, само на случају РТБ Бор, најмање 150.000.000 USD.

Нама, грађанима Србије – минус партијски директори јавних предузећа, веома се исплати да господину Динкићу понудимо отпремнину од 50.000.000 USD (и словима: педесетмилиона америчких долара), само да нас више не модернизује, не убрзава у светлим интеграцијама, а нарочито, да нам не објашњава како би све било много горе само када не би било његовог прегалаштва.

Директна штета од 150 милиона долара

Пише: Бранко Павловић
субота, 24 јануар 2009 18:38

Корупција је огроман проблем. Али у односу на незнање и осиноност политичара на власти, корупција изгледа као јефтин, једноставан и брзо решив проблем.